

ÖSSZEFOGLALÓ BESZÁMOLÓ

1.) Projekt rövid leírása:

Az Európai Unió által biztosított támogatások felhasználása során különböző jogsértéseket tapasztaltunk. A projekt alapfeltevése, hogy úgy használják fel a támogatottak az uniós forrásból származó összegeket, amely sérti az EU alapjogi chartájának 21. cikkelyében foglaltakat, azaz a horizontális szempontokat. A projekt célja ezen jogsértések feltárása, a kapcsolódó média - illetve jogi akciók és közpolitikai javaslatok megtétele.

A projektet a Másság Alapítvány a Hátrányos Helyzetű Családok Országos Egyesülete és Ónody-Molnár Dóra a Jelen média újságírója valósította meg.

2.) Törvényi háttér:

A projekthez kapcsolódó legfontosabb jogszabályok:

- AZ EURÓPAI UNIÓ ALAPJOGI CHARTÁJA (2016/C 202/02) 21. cikk (1) bekezdése:

„Tilos minden megkülönböztetés, így különösen a nem, faj, szín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai tulajdonság, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés, fogyatékoság, kor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetés.”

- Magyarország Alaptörvénye XV. cikk (2) bekezdése:

„Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

- Az egyenlő bánásmódról szóló 2003. évi CXXV. törvény 5. § c) pontja:

„köteles az egyenlő bánásmód követelményét megtartani az is, aki, „az állami támogatás felhasználása során létrejövő jogviszonyai tekintetében az állami támogatásban részesülő egyéni vállalkozó, jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet az állami támogatás igénybevételeitől kezdődően mindaddig, amíg az állami támogatás felhasználását az arra jogosult szerv a rá vonatkozó szabályok szerint ellenőrizheti.”

és

- Az Egyenlő Bánásmódról szóló törvény 8. § és 10. § (2) bekezdése a közvetlen hátrányos megkülönböztetés és a jogellenes elkülönítés:

„Közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós vagy vélt

d) nemzetisége,

e) nemzetiséghez való tartozása, (a továbbiakban együtt: tulajdonsága)

miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben levő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne.”

„Jogellenes elkülönítésnek minősül az a rendelkezés, amely a 8. §-ban meghatározott tulajdonságai alapján egyes személyeket vagy személyek csoportját a velük összehasonlítható helyzetben lévő személyektől vagy személyek csoportjától – anélkül, hogy azt törvény kifejezetten megengedné – elkülönít.”

3.) A feltárt jogesetek:

a) Tiszavasvári:

Az egyenlő bánásmódról szóló törvény 4. § b) pontja értelmében az egyenlő bánásmód követelményét a helyi önkormányzatok és szervei kötelesek megtartani valamennyi intézkedésük során. A törvény 8. § határozza meg az úgynevezett védett tulajdonság körét, valamint a közvetlen diszkriminációt.

Minden olyan rendelkezés, amelynek eredményeképpen egy védett tulajdonsággal rendelkező társadalmi csoport – Tiszavasváriban a bűdi szegregátumban élő roma közösség – kedvezőtlenebb bánásmódban részesül az összehasonlítható csoportokhoz képest, jogellenesnek minősül.

A tiszavasvári eset jól szemlélteti, hogy az oktatási deszegregáció önmagában nem elegendő, amennyiben azt nem kísérik a hozzáférést biztosító támogató intézkedések.

A projektidőszak során feltárássra került a tiszavasvári köznevelési infrastruktúra és közlekedési feltételek vizsgálata, különös tekintettel a szegregált lakóterületeken élő gyermekek oktatáshoz való jogának hozzáféréseire.

Tiszavasváriban az Egyenlő Bánásmód Hatóság döntésének eredményeként 2017-től a Nyíregyházi Tankerületi Központ felmenő rendszerben megszüntette a tanítást a Vasvári Pál Iskolai Egységben. Az intézkedés célja a korábban szegregált intézményi struktúra felszámolása és az integrált oktatás elősegítése volt. Ennek keretében az újonnan beiratkozó tanulók a Kabay Iskolai Egységben kezdték meg tanulmányaikat, majd 2022 szeptemberében az iskola végleg bezárt.

A deszegregációs intézkedést korábban a tankerület által működtetett iskolabusz-rendszer támogatta 2013-tól, majd 2017-től ingyenesen biztosította a bűdi városrészben élő gyermekek szállítását az integrált intézménybe. Az iskolabusz 2022. szeptemberében megszűnt, pótlólagos közlekedési megoldás biztosítása nélkül.

A helyi tömegközlekedés hiánya miatt a tanulók – köztük az alsó tagozatos, első osztályos gyermekek – gyalogosan, kerékpárral vagy egyéni gépjárművel kénytelenek megtenni a mintegy három kilométeres távolságot az iskola és lakóhelyük között, amely napi szinten 6–7 kilométeres gyaloglást jelent. Ez a helyzet:

- fokozott baleseti és egészségügyi kockázatot jelent,
- aránytalan terhet ró a családokra,
- korlátozza az oktatáshoz való tényleges hozzáférést,
- különösen hátrányosan érinti az alacsony jövedelmű háztartásokat.

A bűdi városrész a település integrált területfejlesztési stratégiája szerint szegregátumnak minősül, ahol a roma lakosság aránya magas, a munkanélküliség jelentős, a jövedelmi helyzet kedvezőtlen. A családok jelentős része nem rendelkezik gépjárművel, így a közlekedési nehézségek rendszerszintű kizáró tényezőként jelennek meg.

Megállapítható, hogy a deszegregációs intézkedést nem követték a szükséges infrastrukturális és szolgáltatási intézkedések, ami a gyakorlatban az oktatáshoz való egyenlő hozzáférés sérelméhez vezet. A közlekedés hiánya a társadalmi integráció helyett újabb akadályt teremt, és hozzájárul a hátrányos helyzet újratermelődéséhez.

A tapasztalatok alapján indokolt a tankerületi és önkormányzati felelősségi körök egyértelműsítése, valamint fenntartható iskolai szállítási rendszer kialakítása.

Vasvári Pál Iskolai Egység bezárása szakpolitikai értelemben helyes lépés volt, mivel a szegregált oktatási forma felszámolását szolgálta. A tanulók integrált intézménybe történő áthelyezése azonban csak addig volt ténylegesen működőképes, amíg az iskolabusz biztosította a fizikai elérhetőséget.

Az iskolabusz megszüntetésével a hozzáférés költségei és terhei a családokra hárultak. A napi több kilométeres gyaloglás:

- növeli a hiányzások számát,
- egészségügyi problémákat okozhat,
- csökkenti a tanulmányi teljesítményt,
- korlátozza a szülők munkavállalási lehetőségeit.

Ez különösen problémás olyan szegregált területeken, ahol a családok eleve alacsony erőforrásokkal rendelkeznek.

Az eset arra is rávilágít, hogy a rendelkezésre álló fejlesztési források (pl. a komplex felzárkóztatási program keretében beszerzett jármű) nem feltétlenül a legnagyobb szükségletek szerint kerülnek felhasználásra, ami hatékonysági és méltányossági kérdéseket vet fel.

A Magyarországon Élő Nemzetiségek Jogainak Védelmét Ellátó Biztoshelyettes is folytatott vizsgálatot az ügyben. Az ő jelentéséből idézünk:

„Megállapítható továbbá, hogy a konkrét panaszügy általánosabb jellegű problémára is utal. Tapasztalatom szerint a megfelelő közlekedés hiánya nemcsak Tiszavasváriban, hanem számos más, halmozottan hátrányos helyzetű, leszakadó régióban is gondot okoz. Ennek következményeként fokozottan sérül az ott élő roma gyermekek egyenlő bánásmódhoz és oktatáshoz fűződő joga, a jelzett körülmények hozzájárulnak a korai iskolaelhagyás problémájához is, amely hosszú távon a roma társadalom egész jövőjét érinti hátrányosan”¹

Összességében megállapítható, hogy a közlekedési infrastruktúra hiánya strukturális akadályt jelent az oktatási integráció számára. A jövőbeni programok tervezése során elengedhetetlen az oktatási, szociális és közlekedési beavatkozások összehangolt kezelése.

A helyi önkormányzat – bár tudomással bírt a kialakult helyzetről – intézkedést nem foganatosított a probléma megnyugtató megoldására. A helyi busztársasággal sem történt érdemi kapcsolatfelvétel, annak érdekében, hogy a bűdi városrészbe ismét legyen rendszeres buszjárat.

A Kúria több hátrányos megkülönböztetés miatt indult ügyben elvi élel kimondta, hogy a helyi tömegközlekedés megszervezése kötelező önkormányzati feladat.

Ennek a kötelezettségének Tiszavasvári Város Önkormányzata azonban nem tett eleget.

A nyilvánosság erejében is bízva, a projekt megvalósítása során az országos sajtóorgánumokkal is felvettük a kapcsolatot és többek között egy átfogó riport készült az RTL Klub, Házon Kívül című adásában. Így az ügy országos figyelmet kapott.

A közösségi médiában is folyamatosan tájékoztatást adtunk az ügy aktuális állásáról.

A több éves erőfeszítéseinket siker koronázta, hiszen 2025 októberében újraindították a buszjáratot.

b) Házépítések, házfelújítások – FETE Program:

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Alapítvány a vizsgált projekt keretében, 100 százalékos állami és uniós finanszírozás mellett szociális bérlakásprogramot valósít meg, amelynek deklarált célja a hátrányos helyzetű személyek lakhatási körülményeinek javítása, továbbá a szegregált lakhatási és oktatási környezetből fakadó társadalmi egyenlőtlenségek csökkentése, különös tekintettel a roma népességre.²

A projekt 2022. június 30-án indult, befejezése 2026. június 30-ra tervezett.

A rendelkezésre álló információk és adatok alapján azonban a projekt megvalósítása érdemben eltér a kitűzött céloktól. Az ingatlanbeszerzések jelentős része – becslések szerint megközelítőleg 80%-a – szegregált területeken, illetve szegregációval érintett vagy annak közvetlen közelében elhelyezkedő környezetben történt.

¹ 4/2024. számú ELVI ÁLLÁSFOGLALÁS A HELYI TÖMEGKÖZLEKEDÉS, ILLETVE ISKOLABUSZ HIÁNYÁBÓL FAKADÓ, EGYENLŐ BÁNÁSMÓD SÉRELMEHEZ VEZETŐ VISSZÁSSÁGOKRÓL p. 47.

² <https://fete.hu/a-programrol/>

A közérdekű adatigénylés alapján:

- 95 ingatlan szegregátumban,
- 67 ingatlan szegregátum közelében,
- 45 ingatlan szegregációval veszélyeztetett környezetben található.

Ez összesen 207 olyan ingatlant jelent, amely a társadalmi elkülönülés szempontjából kockázatos vagy ténylegesen szegregált térben helyezkedik el.

Amennyiben a hátrányos helyzetű csoportok térbeli koncentrációja fennmarad, a társadalmi integráció nem valósul meg.

Álláspontunk szerint ez a gyakorlat nemhogy csökkenti, hanem kifejezetten fenntartja, illetve mélyíti a lakhatási szegregációt. A lakóhely determináló szerepe miatt bérlők gyermekei jellemzően a területileg illetékes, szintén szegregált oktatási intézményekbe kerülnek, amely az oktatási szegregáció konzerválásához vezet. Ez hosszú távon rontja az érintettek munkaerőpiaci és társadalmi integrációs esélyeit.

A program ilyen formában történő végrehajtása ellentétes:

- az Európai Unió szegregációellenes és esélyegyenlőségi célkitűzéseivel,
- a roma integrációs stratégiával,
- az antidiszkriminációs jogelvekkel,
- továbbá az Európai Parlament és Tanács 1303/2013/EU rendeletében foglalt alapelvekkel.

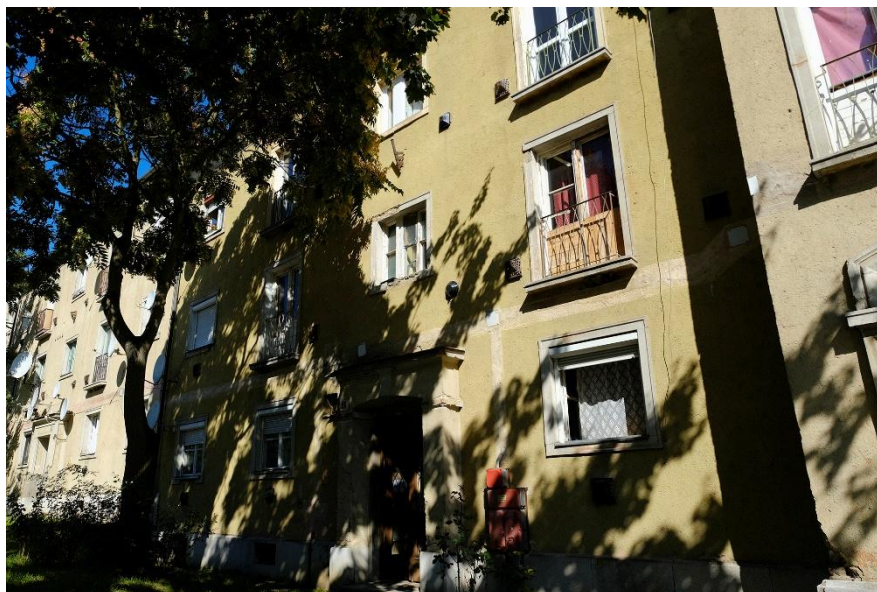
Megítélésünk szerint az ingatlanok kiválasztásakor nem történt kellően alapos szegregációs hatásvizsgálat, illetve a rendelkezésre álló nyilvántartási adatok figyelmen kívül hagyásra kerültek. Ennek következtében az állami és uniós források felhasználása nem szolgálja az eredeti integrációs célokat.

Egy integrációs célú beruházás a gyakorlatban a dezintegrációt reprodukálhatja.

A projekt jelenlegi megvalósítása ezért nem tekinthető hatékony eszköznek a társadalmi mobilitás elősegítésére. Szakmai szempontból indokolt lenne:

- szegregációs térképezés,
- kötelező hatásvizsgálat,
- integrált lakóövezetek preferálása,
- átlátható monitoring rendszer bevezetése.

A tényfeltárások, valamint a Hátrányos Helyzetű Családok Országos Egyesületének adatigénylései szintén alátámasztják, hogy a jelenlegi megvalósítás sértheti az inkluzív társadalmi integráció követelményeit.

A fentiekben foglaltak alapján panaszt nyújtottunk be az Európai Bizottsághoz miszerint (részlet a panaszbeadványból):

„Álláspontunk szerint az Uniós forrásokból hozzávetőleg 80 százalékban szegregált területeken vásárolnak ingatlant, és biztosítanak lakhatást a projektben, amely a szegregált területekben a lakosság szegregáltságát tovább erősíti, tartja fent. A lakhatási szegregációból következően az oktatáshoz való hozzáférés is szegregált óvodában, iskolában valósul meg, hiszen a lakhely meghatározó ezekben az esetekben, mivel az óvodák és általános iskolák a lakóhelyhez vannak kötve, így a szegregáció már a beköltözések előtt determináltak. A roma stratégiával ellentétesen a marginalizált közösségek ismételt szegregációja folytatódik, így a lakhatási és oktatási szegregációt elmélyítik vagylagosan fenntartják. Amennyiben szegregált környezetben kerülnek elhelyezésre a bérlők, úgy nyilvánvalóan a lakhatáson keresztül a munkába jutás, továbbá az oktatáshoz való hozzáférés is elmélyíti a szegregációt, így minden bizonnyal hosszú távon nem jelent előrelépést, sőt annak quasi „bebetonozását” szolgálja. Álláspontunk szerint a program az eredeti céljától eltérően kerül megvalósításra, illetve a Magyar Állam elősegíti a szegregáció fenntartását, elmélyítését, az ebben a körben vállalt kötelezettségeit nem teljesíti.”

A bizottsághoz benyújtott panasz jelenleg vizsgálati szakaszban van, a bizottság kérdéseket küldött a Magyar Államnak.

A programhoz kapcsolódóan folyamatos helyszíni tényfeltárásokat végeztünk egyebek között az alábbi településeken és régiókban:

- Nyíregyháza környéki települések
- Ózd és környéke
- Miskolc és környéke
- Taktaköz

A tényfeltárások megerősítettek a feltevéseinket, és az adatigénylés során kapott válaszokat.

Ez irányú tevékenységünkről folyamatosan tájékoztatást nyújtottunk a NEKI facebook oldalán.

c.) Helyi önazonosság védelméről szóló törvény következményei:

Az Alaptörvény XXVII. cikk (1) bekezdésének módosítása 2025. április 25-én lépett hatályba:

„(1) Mindenkinek, aki törvényesen tartózkodik Magyarország területén, joga van a szabad mozgáshoz és tartózkodási helye szabad megválasztásához. A tartózkodási hely szabad megválasztásához való jog gyakorlása nem járhat Magyarország helyi közösségei önazonosságához való alapvető jogának sérelmével.”

Ez a módosítás szolgáltatott alapot a helyi önazonosság védelméről szóló 2025. évi XLVIII. törvény megszületésének. A helyi közösségek önazonossága az Alaptörvényben foglalt alapjog lett. A törvény 2025. július 1-én lépett hatályba, a részletszabályozásokat tartalmazó végrehajtási rendelet pedig 2025. augusztus 1-én.

A törvény preambuluma egyebek között tartalmazza a jogalkotó célját, miszerint:

„Ezek közül az egyik legfontosabb a helyi önazonosságuk megőrzése és védelme, amelyet jelentősége ellenére közjogi szabályozásunk eddig nem tekintett jogi védelemre érdemes alapvető jognak, és védelmében markáns, az egyéni jogokon felülemelkedő és kizárólag a közösség érdekeit szem előtt tartó jogi eszközöket sem adott az önkormányzatok kezébe. A helyi közösség önazonosságához való joga érvényesítéséhez eszközöket kap ahhoz, hogy megvédje a helyi társadalmának életformáját, hagyományait, szokásait, rétegződését.

A helyi önazonosságot elsősorban azon tényezők befolyásolják negatívan, amelyek a társadalmi fejlődés szempontjából nem tekinthetők szerves fejlődésnek, és abból a település saját erőforrásai kimaradnak vagy e folyamat során azok kimerülnek.

Ilyennek tekinthető kiemelten az a jelenség, amikor a településre nagyszámú lakos vagy ingatlanvásárló költözik be, és ez a település honos lakossága és a betelepülő lakosság között érték- és érdekkülönbséget okoz.

A közösség, a társadalom kollektív joga és az amögött húzódó közérdek egyes esetekben összeütközhet az egyének alanyi jogaival, ezért valamely alapvető jog érvényre juttatása során számos esetben kell más jogot a szükséges mértékben korlátozni.

A helyi közösség önazonosságához való jogának érvényesülését a tartózkodási hely szabad megválasztásának, valamint a tulajdonhoz való jognak a feltétlenül szükséges, arányos és megfelelő mértékű korlátozása nélkül nem lehet hatékonyan előmozdítani.”

A jogszabály értelmében ugyan önkormányzatoknak a helyi rendelet megalkotásakor mérlegelni és értékelni kell, hogy a jogvédelmi eszközök által biztosított korlátozás arányos-e és a cél a kisebb korlátozást jelentő jogvédelmi eszköz igénybevételével is elérhető-e?

A vonatkozó jogszabály alapelvi szinten rögzíti az is, hogy a jogvédelmi eszközöket indokolatlan megkülönböztetés nélkül, az egyenlő bánásmód követelményének megfelelően kell alkalmazni. A gyakorlatban azonban a hatályba lépett helyi rendeletek több

esetben olyan feltételrendszert alakítottak ki, amely ezzel ellentétes következményekkel járhat. 2026. január 30-án összesen 218 település képviselőtestület alkotott ilyen rendeletet.

A szabályozás két eszköztípust különböztet meg: dologi és személyi jogvédelmi eszközöket.

A dologi jogvédelmi eszközök körében az önkormányzatok elővásárlási jogot biztosíthatnak az ingatlanügyletek során, amely elsőbbséget biztosít az önkormányzat, annak gazdasági társasága, illetve a helyi ingatlantulajdonosok számára. Ez a konstrukció a külső szereplők ingatlanszerzését jelentősen korlátozhatja, és a települések zártabbá válását eredményezheti. Mindez csökkentheti a lakosság természetes mobilitását és a társadalmi keveredést.

A személyi jogvédelmi eszközök közvetlenül a betelepülést érintik. A helyi rendeletek lehetővé teszik:

- a lakcímbejelentés tilalmát vagy feltételhez kötését,
- betelepülési hozzájárulás megfizetését,
- egyedi mérlegelésen alapuló döntéshozatalt,
- személyes meghallgatás alkalmazását,
- továbbá jogellenes betelepülés esetén szankciók (lakcím törlése, bírság, jogügylet semmissége) kiszabását.

E rendelkezések gyakorlati alkalmazása számos településen jelentős pénzügyi, adminisztratív és szubjektív feltételeket támaszt a beköltözni kívánókkal szemben. A vizsgált önkormányzati rendeletek között szerepelnek több százezer vagy akár milliós összegű betelepülési hozzájárulások, büntetlen előélet igazolásának kötelezettsége, meghatározott jövedelmi és foglalkoztatási feltételek, valamint a döntéshozó szervek mérlegelésén alapuló „közösségi alkalmassági” vizsgálatok.

E feltételek különösen hátrányosan érinthetik az alacsony jövedelmű, instabil munkaerőpiaci helyzetben lévő, illetve társadalmi szempontból sérülékeny csoportokat, így a roma lakosságot és a szociális bérlakásprogram potenciális célcsoportját.

Összességében megállapítható, hogy a helyi jogvédelmi eszközök alkalmazása – bár formálisan közösségvédelmi célokat szolgál – a gyakorlatban korlátozhatja a lakóhely szabad megválasztását és az esélyegyenlőséget, ezáltal akadályozhatja a céljainak megvalósulását. Indokolt a szabályozás arányossági és diszkriminációmentességi szempontú felülvizsgálata.

Mint ahogy Szalayné Sándor Erzsébet a Magyarországon élő nemzetiségek jogainak védelmét ellátó biztoshelyettes 2025. november 3. napján kiadott figyelemfelhívásában is szerepel:

„A fentieket megerősítette az a szakmai egyeztetés is, amelyet vezető roma szakemberekkel folytattam a közelmúltban. Az érintettek megerősítették, hogy napi szinten nő azon települések száma, ahol az önkormányzatok éltek a törvényben biztosított

jogalkotási lehetőségükkel, sok esetben többszörösen aggályos feltételeket szabva a beköltözésekkel kapcsolatban.

A szakemberek különösen aggasztónak találták, hogy a rendeletek többsége az észak-magyarországi régióban született, ahol az egyébként is kiszolgáltatott helyzetű roma, illetve súlyos anyagi hátrányokkal küzdő lakosság aránya jelentős. Emellett több települési önkormányzat („bokor-szerűen”) szinte egyidejűleg és hasonló tartalommal hozta meg saját rendeleteit, amelyek így tovább súlyosbítják a lakhatási válságot az adott térségben.”³

A biztoshelyettes asszony állásfoglalásában foglaltak is megerősítették a Mászág Alapítvány azon elhatározását, hogy eljárást kezdeményezzen és/vagy panaszt nyújtson be az önazonossági törvényt diszkriminatívan és a romákra nézve rendkívül hátrányosan, esélyeiket jelentősen rontva alkalmazó önkormányzatokkal szemben.

Ezen eljárások még jelen pillanatban is folynak. Ebben az ügyben is panaszt nyújtottunk be az Európai Unió Bizottságához és az Európai Ombudsmanhoz.

d.) Panasz benyújtása a Vidékfejlesztési Monitoring Bizottsághoz:

Egy szabolcsi vármegyei település az elmúlt években számottevő fejlesztési forrásokhoz jutott, amelynek célja a település általános infrastrukturális és társadalmi felzárkóztatása volt. A beruházások volumene meghaladja a százmillió forintot, és kiterjedt közlekedési, energetikai és közösségi fejlesztéseket foglal magában.

A FETE programba való belépés különösen indokoltá teszi, hogy a fejlesztések elsődlegesen a leginkább hátrányos helyzetű lakosságot ériék el.

A helyszíni tényfeltárás és az helyi közösség jelzései ugyanakkor arra utalnak, hogy a fejlesztések területi eloszlása nem egyenletes. A település roma lakosságának jelentős része két utcában koncentrálódik, ahol az alapvető közlekedési infrastruktúra hiányzik, miközben a település más részei korszerű burkolattal és járdával rendelkeznek.

Ez a mintázat a „szegregált infrastruktúra” jelenségére utal, amikor a hátrányos helyzetű közösségek fizikai környezete tartósan alacsonyabb minőségű marad, ami tovább mélyíti a társadalmi és gazdasági kirekesztettséget.

A burkolt utak és járdák hiánya:

- nehezíti a munkába járást,
- rontja a közszolgáltatásokhoz való hozzáférést,
- egészségügyi és közlekedésbiztonsági kockázatokat hordoz,
- csökkenti a terület lakhatási és gazdasági integrációs esélyeit.

Mindez ellentmond az uniós források felhasználásának alapelvével, amely a társadalmi kohézió erősítését és a területi különbségek csökkentését célozza.

³ A Magyarországon élő nemzetiségek jogainak védelmét ellátó biztoshelyettes FIGYELEMFELHÍVÁSA a helyi önazonosság védelméről szóló 2025. évi XLVIII. törvény gyakorlati alkalmazásával összefüggésben

Szakpolitikai szempontból indokolt:

- esélyegyenlőségi hatásvizsgálat lefolytatása,
- célzott infrastruktúra-fejlesztés a szegregált utcákban,
- a roma közösségek bevonása a tervezési folyamatokba.

Az európai uniós források felhasználása során, illetőleg a beruházások megvalósítását követően a kedvezményezetteknek kötelessége figyelembe venni az Alapjogi Chartában foglalt horizontális elveket. Valamint lehetőség van panaszeljárást indítani az adott programot megvalósító monitoring bizottságnál, így az ügyben a Vidékfejlesztési Monitoring Bizottsághoz fordultuk, kérve a panasz kivizsgálását és a szükséges intézkedés megtételét.

4.) Közpolitikai javaslatok:

Az oktatáshoz való egyenlő esélyű hozzáférés körében: a tankerületi és önkormányzati felelősségi körök egyértelműsítése, és fenntartható iskolai szállítási rendszer kialakítása.

A lakhatási elkülönítés megvalósítása során az ingatlanok kiválasztásakor a szegregációs hatásvizsgálatokban foglaltak folyamatos monitorozása.

A rendelkezésre álló nyilvántartási adatok minden részletre kiterjedő figyelembevételével, hogy állami és uniós források felhasználása valóban eredeti integrációs célokat szolgálják.

A helyi önzonosság körében folyamatos monitoring, hogy az állami és uniós források felhasználása ne valósíthasson meg diszkriminációt, és ne erősítse a már meglévő hátrányokat.

Összességében az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt horizontális szempontok érvényesítése, és annak folyamatos nyomon követése a magyar irányító hatóság és a különböző monitoring bizottságok részéről.

Budapest, 2026. január 30.

A projekt az Európai Unió "Polgárok, egyenlőség, jogok és értékek" (CERV) programjának támogatásával valósul meg. Az Európai Bizottság támogatása nem jelenti a projektben megvalósított tevékenységek tartalmának jóváhagyását, amely kizárólag az azt megvalósítók álláspontját tükrözi, valamint a Bizottság nem tehető felelőssé ezen információk bármilyen felhasználásáért.

